

Stermecki, Celje

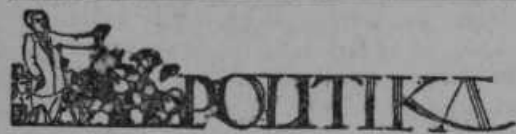
Želim, da je vsakdo v Jugoslaviji deležen ugodnega nakupa v moji veletrgovini, radi tega razpošiljam naročila čez 500 Din poštne prosto, pri osebnem nakupu pa povrnem vožnjo v primeru nakupa. Ne sledim konkurenci ter ne vodim cenega in slabega blaga, katero že te cene ni vredno. Prodajam zaslamčeno dobro blago iz najboljših svetovnih tovarn, ker imam samo direktne zveze z tovarnarji iz vseh industrijskih držav v Evropi. Več milijonsko zalogo, katera se nahaja v prtiličju, prvem nadstropju in v podstrešnih skladiščih cele ogelne hiše, si vsakdo lahko ogleda in vpraša za cene, brez da bi bil primoran kaj kupiti. Na razpolago je vedno 40 do 50 strokovno naobraženih in prijaznih uslužbencev, kateri dajejo radevolje vsakemu obiskovalcu točna pojasnila in slednje cene od vseh predmetov.

Zaloga sestoji iz sledečih oddelkov in predmetov: **Manufakturni oddelke:** sukno, volna, platno, tiskanine in razne tkanine iz bombaža in lanu. **Modni oddelke:** perilo, pletenine, torbarski, nožarski, jekleni in kosmetični predmeti, traki, čipke, vezanine in muzikalije. **Konfekcijski oddelke:** gotove obleke za dame, gospode, otroke, in klobuki. **Čevljski oddelke:** galanterijski, luksuzni in štrpacni čevlji za dame, gospode in otroke. **Pošto-rzpošiljalni oddelke in engros oddelke.**

299

Stermecki, Celje

bo »Slovenski Gospodar« imel celo 32 strani, ga bo lahko celo v take hiše spraviti, kjer ga dozdej niso imeli! Videli bodo, da je ta naš pravi in dobri časopis! »Torej, za pisanko na delo za »Slovenskega Gospodarja«, da tudi mi njemu nekaj damo za pisanko, ko nam jo letos tudi on prinaša!«

V NAŠI DRŽAVI.

Opozicija je onemogla! S takim krikom se je zagnala opozicija v vlado, da je že vsakdo pričakoval, da je bo konec takoj. Zgodilo se ni ničesar. Vlada dela dalje, opozicija pa se je utrdila. Tudi nima več predlogov, s katerimi bi še delo opirala.

Vse uspehe dosegla — opozicija! Ta je pa dobra, če hoče kdo verjeti, seveda, da je vse ugodnosti glede dohodnine, glede drugih olajšav finančnega zakona itd. do segla opozicija. Ako je temu res tako, potem bi bilo najbolje, da Radič in Pribečvič vedno ostaneta v opoziciji, bosta itak — vse dosegla!

Zunanji minister dr. Marinkovič je ozdravil in bode v bodoče sam vodil posle svojega ministrstva.

Važne avdijske. Kralj je sprejel v avdijsko predsednika vlade Vukičevića in našega voditelja dr. Korošca ter Davidoviča. Za temi je sprejel kralj tudi Pavle Radiča. O svojih avdijskah nihče ni povedal ničesar.

Preiskava korupcije, ki so jo uganjale prejšnje vlade posebno v ministrstvu za šume in rude, se vrši z vso natančnostjo. Da se v bodoče ne bodo mogle korupcije nadaljevati, bo poseben odbor stalno nadzirati gozdarske fondе. V tem ministrstvu se gospodari s težkimi milijoni. Svoj čas je bil minister v tem ministrstvu tudi dr. Žerjav, dosedaj edini Slovenec. Za njim so ga enkrat imeli tudi radičevci.

Organizacija radikalne stranke se vrši potom glavnega odbora, ki ga vodi radikalni prvak Aca Stanojevič, ki bo najbrže tudi načelnik radikalne stranke. To organizacijsko delo so nekateri iz opozicije smatrali kot delo proti Vukičeviću, kar pa je Stanojevič tudi pred kraljem odločno zanikal.

Radič zopet klical generale na vlado! Radič hoče res na vsak način spraviti državo do tega, da bi ji vladal general. Pretekli teden je ponovno stavil zahtevo, naj prevzame vlado general, ki naj vso vlado pobesi!

Po proračunu veliko dela! Ko bo vlada dobila odobrenje proračuna, jo čaka veliko dela. Naš dinar mora postati denar, ki ima stalno vrednost, rešiti ga je treba iz spekulacijskih rok raznih težkih bankirjev na denarnem trgu. Sprejeti je treba posojilo, ki ga je finančni minister dobil v Angliji. Pogodbo z Italijo je treba napraviti, ker se je le za pol leta podaljšala. To delo bode vlada izvršila sama, ako se radičevci pravočasno ne spametujejo. Ker je letos desetletnica, kar obstoja država, se mnogo dela na to, da bi se političen boj omilil in da bi se izvršilo — kraljevo kronanje.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Avstrija in naši rojaki v Avstriji. V Avstriji, posebno na Koroškem, prebiva še veliko Slovencev, saj so vsi ti kraji preko Celovca na Gospo Sveto in do Lavanta slovenski od začetka. Našim na Koroškem se pa ne godi tako dobro recimo glede šolstva in slovenske službe božje, kot se godi Nemcem pri nas. Avstrija naj se zaveda svojih dolžnosti do Slovencev, če hoče, da bo Jugoslavija z Nemci ostala tako dobra. Prav bi bilo, da se te stvari pravično uredijo in da bode meja odprta potem tudi na gospodarskem polju v obojestransko korist!

Italijanski apetit je velik, ne le napram naši zemlji, diši mu tudi turška in afriška. Na Francoskem pa, kjer je le malo družin, ki bi ohranile kmetijsko posest od roda do roda, kupujejo Italijani zemljo, in naseljujejo svoje ljudi, da je Francoze začelo skrbeti, kam bo to privedlo Francijo.

Vse je nezadovoljno! Ne le Rumuni, tudi Madžari so nezadovoljni. Bodo tudi ugovarjali. Seveda ti bolj z uspehom kot Rumuni.

Rumunija in Grčija sta napravili posebno pogodbo. Prvotno domnevanje, da bi Italijan imel tu roke vmes, se je izkazalo kot neresnično. Je ravno narobe res!

Volilni boj v Nemčiji se stopnjuje vedno bolj. Prvo odločilno moč ima svetovno načelo — krščansko, ali socialistično ali liberalno-svobodomiselno. V drugi vrsti načelo centralizma in avtonomije, še le v tretji vrsti načelo oblike vladavine, ali cesarstvo ali republika, in čisto v zadnji vrsti stanovsko-politično, ki se izživlja.

Španija vstopi v Društvo narodov, ako prav je svoj čas izstopila, ker so se ji zagotovile zahtevane pravice.

Rusija — osamljena! Radi svojih preveč boljševiških predlogov, ki jih Rusija iznaša v svet, je vedno bolj osamljena. Stališče naše vlade je povedal zastopnik zunanjega ministra, ki je rekel, da Jugo-

slavija želi čimprej stopiti v stik z ruskim narodom, žal pa, da ji v tem oziru sedanja ruska vlada ne more posredovati.

Krvavi kmetijski pusti v Rusiji. Kmetje morajo v Rusiji oddajati žito državi. Pri tem pa se jim mnogokje, skoroda povsod, godijo od strani boljševikov krivice, zoper katere so se kmetje z orožjem uprli. Iz mnogih okrajev prihajajo sporočila o velikih krvavih kmetijskih pustih.

Žalostna mati.

Srečno, zadovoljno so živeli v svoji mali hišici na koncu vasi. Mož je bil zidar in je dobro zaslužil, žena je bila šivilja, a je znala prijeti tudi za delo na polju. Solnce v hiši pa je bil petletni sinček, ki je razveseljeval očeta in mater, za katerega sta oba z veseljem skrbela in delala.

Nekega dne pa ji prinesejo moža nezvestnega v hišo. Zvrtelo se mu je pri delu in je padel iz visokega odra. Se se je zavedel, tri dni se je boril s smrtjo, a notranje poškodbe so bile prehude, podlegel jim je v najlepših letih. Neizrečeno jo je potrla, samo misel na sinčka, katerega mu bo sedaj morala biti mati in oče, jo je držala, da ni obnemogla. Začelo se je težavno življenje. Po dnevu je delala na polju, velikokrat je pozno v noč sedela pri šivanju, samo da je sinček imel vse potrebno. Ko je imel 12 let, je zbolel na nevarni otroški boleznii škrlatici. Skoraj celi teden je visel med življenjem in smrtjo. Ves ta čas se ni ganila od njegove postelje, pazila je na vsak njegov dih, jokala je, molila in vila roke, dokler ni minila nevarnost in se mu je začelo obračati na bolje. Kakor da bi ga še enkrat dobila, je začela zanj skrbeti z novo, podvojeno ljubeznijo. Ko je dorastel, ga je dala v uk, čez nekaj let je bil izvrsten ključavničar. Kar pa je bilo še več, bil je pošten, trezen fant, ljubeč sin, ki je vračal materi prav po sinovski njeno veliko ljubezen. Bil je pravo solnce za njeno življenje, ki se je začelo nagibati k — zatonu.

V to njeno veliko srečo pa se je oglašila grozna beseda: vojna. Kakor meč jo je presunila ta beseda, njeno materino srce je zaslutilo neogibno nesrečo. Ob slovesu se je moral sin izviti s silo iz njenih rok in začeli so se za njo tedni in mesece neizrečene skrbi in strahu. Koliko je premolila in izročala sina božjemu in Marjinemu varstvu! Kako je čakala na ka-

ko pismo od njega, kako je bila nemirna, ako dalje časa ni bilo nobenega poročila. Nekaj časa ji je sin redno pisal in javljaj, da je zdrav in brez vsake nesreče. Nato so pisma izostala. Po daljšem presledku pa je prišlo pismo pisano od tuje roke, ki ji je sporočilo, da je sin težkora-njen v bolnici. Kakor nekoč, ko je ležal kot otrok bolan, se krči njeno materino srce, zopet prebedi cele noči in je v duhu pri ljubljenem sinu, zopet moli in vije svoje roke — a čez nekaj dni pride drugo pismo, ki sporoča, da je njen sin umrl.

Glasno je kriknila, zdelo se ji je, da se zemlja pogrezuje pod njenimi nogami, lotevala se ji je nezavest. Ko se je zavedla, je začela tarnati: »Ah, ahl! Kaj naj si počnem sama, zapuščena? Ni mi več živeti. Ni več Bogal!« Sosedje so jo skušali tolažiti, a ona je odgovarjala: »Vse je sedaj proč! Ni mi več živeti!« Šla je kakor izgubljena iz hiše, tavalala je brez hrane in brez vsega po travnikih in poljih zunaj vasi, v nekaj dnevih se je postarala za leta, oči so se ji čudno svetile, ljudje so po milovalno govorili: »Sirota, zmedlo se ji bode!«

Ko je tako tavalala sem in tje, je slučajno vstopila v kapelico, ki je stala sredi polja. Oči so se ji takoj obrnile na podobo Žalostne matere Marije, ki je visela na prednji steni kapelice. Zazrla se je v Marijo, ki je imela mrtvega Sina v naročju. Srce ji je prebadal sedmeri meč bolečin, na obrazu ji je bila videti globoka žalost, a oči je imela uprte kvišku, k Bogu. Ko je tako zrla v podobo, ji je prišla misel: »Glej, Marija je morala tudi trpeti, kakor ti. Kakor ti je bila celo življenje reva. Tudi ona je morala dati svojega Sina. Gledati ga je morala v neizrečenih mukah. Tudi ona je ostala na svetu sama in zapuščena. A ona ima svoje oči obrnjene k Bogu, vdaj se Bogu tudi ti!« Dolgo je tako zrla v podobo, nato pa so se ji vtile po dolgem času zopet solze, je dvignila roke k podobni Žalostne matere in je prosila: »O žalostna mati, usmili se me!« Ni prosila zastoj! Kakor da bi se je dotaknila mila roka, se je začela dvigovati iz njene duše temna žalost, ki je nekaj dni tako težko ležala na njej. Vrnila se je domov, zopet je začela delati, po dolgem času je zopet spala. Ven h kapelici Žalostne matere pa je zahajala še vsak dan. Dolgo je tam preklečala in premolila in velikokrat je povedala: »Žalostna mati me je rešila, ona me tolaži, ona me drži, da ne obnemore.«

Da bi tudi mi vedno našli pot k tej Žalostni materi! Križi in bridkosti so tolikokrat tudi naš delež. Če še nam jih ni treba okušati, Bog ve, kaj nas še čaka! Za te težke in bridke ure si zapomni veliko pomoč: Glej na Žalostno mater!

Glej na Žalostno mater! Mi si tolikokrat mislimo: Toliko kakor mi, ne trpi nihče drugi na svetu. Le glej na Marijo, kaj je ona trpela! Ali ni naša bridkost v primeri z njeno le malenkost? Ali ne prosi ona po pravici: »O vi vsi, ki grete mimo, pogledajte, če je katera žalost, kakor je moja? Kakor morje velika je moja bolečina?«

Glej na Žalostno mater! Glej, kako ona prenaša svojo bridkost. Evangelij pravi: »Stala je pod križem.« Da, kako junaško stoji sredi svoje neizmerne žalosti, tako čisto nič ne obupuje, nekaže nepotrpežli-

vosti, kako govori: »Glej, dekla sem Gospodova.«

Glej na Žalostno mater! V tisti strašni uri, ko je sedmeri meč prebodel njeno srce, ji je njen Sin izročil nas z našimi bridkosti kot materi. Zato pa ima materino sočutje z nami, zato nas, ko pribežimo k njej, s tako materino ljubeznijo objame, nas tolaži z milo besedo, nas podpira z materino roko.

Da, glej na Žalostno mater in ona najboljša žalostna bo tvoja najboljša tolažnica.

Tisočletnica sv. Vavla. Leta 1929 bodo proslavili Čehi tisočletnico mučeniške smrti svojega kralja Vavla. Namerni so veliki kongresi raznih katoliških organizacij, med drugimi tudi mednarodni kongres Orlov.

Katoliška mladina pri papežu. Meseca februarja je sprejel papež Pij XI. rimska omladinska društva v svečani avdijenci. Dne 5. marca pa je sprejel katoliške vseučilišne dijakke. Navduševal jih je za zvestobo svojim organizacijam in za vneto krščansko življenje. Obenem pa so to bile besede mladinskim organizacijam vsega katoliškega sveta!

Organizacija katoliške delavske mladine. V Belgiji obstoji organizacija katoliške delavske mladine, ki šteje že 35.000 članov in izdaja svoj tednik. Pokret je že prešel tudi na Francosko, kjer ima v samem Parizu že 60 krajevnih skupin. Ta mladina se pač zaveda, kje je njena rešitev!

Nasprotniki katoliške Cerkve dobili po prstih! Nek ogrski pisatelj je očital katoliški Cerkvi, posebno še jezuitskemu redu, da uči in dovoljuje razne slabosti in nedovoljene reči. Duhovnik dr. Czapik je zato tega pisatelja v nekem listu javno imenoval obrekovalca. Pa se je čutil razžaljenega in je dr. Czapika tožil. Sodnija pa je po večdnevni razpravi obtoženca oprostila, češ, da nikakor ni mogel dokazati, da katoliška Cerkev uči stvari, ki jih ji je on predhacoval in je zato njegova trditve bila obrekovalne. — Na Danskem pa je ravno isto očitala katoliški Cerkvi neka gospa Steinrik. Zato jo je župnik Riesterer označil za lažnjivko. Tudi tukaj je prišlo do tožbe. Pa tudi tukaj je bil župnik Riesterer oproščen in to od protestantovskega sodišča, ki je na izjavo enega protestantskega izvedenca izjavilo, da se gospej Steinrik ni posrečilo dokazati, kar je trdila. Neresnica ima kratke noge, nekateri se pa še proti katoliški Cerkvi vedno držijo načela: »Le hrabro obrekuj, vedno kaj obvisi.«

Duhovniške spremembe. Prestavljen je g. Andrej Stakne kot kaplan iz Prihove v Središče ob Dravi. — G. kaplan Franc Slana pride iz St. Ruperta nad Laškim na Prihovo. — Župnija Devica Marije v Puščavi je razpisana do 5. maja.

Umrli je na dan sv. Jožefa nekdanji duhovnik lavantinske škofije vlč. g. Franc Kakuška, dekan v Zatonu na Češkem. Bil je kaplan devet let na raznih župnijah v lavantinski škofiji in se vrnil nazaj v svojo domovino. Blag mu spomin!

V mlaki je končal življenje. V četrtek, dne 22. t. m., je imel posestnik Iljaš v Bučerci pri Vidmu najete delavce, med njimi tudi 40letnega Martina Bakiča. Ker so popravljali kolje za vinograd, so dobili delavci pri tem po običaju veliko pijače, in so se zvečer vinjeni vračali na svoje domove. Naslednjega dne zjutraj pa so našli delavca Bakiča v domači mlaki utopljenega. Ker ne kaže nobenih znakov nasilja, je najbrže v vinjenosti zašel v mlako, kjer se je zadušil.

Strašen zločin. V četrtek, dne 22. t. m., se je v Mostarju izvršil grozen zločin. Ob pol osmih zvečer je zadonela piščal gasilske postaje, znak, da v mestu gori. Požar je nastal v hiši starke, vdove Mare Raduličeve. Sosedji so hoteli pogasiti požar, toda vrata v hišo so bila trdno zaklenjena, nakar so morali preskakati zid okoli hiše in vdreti v stanovanje. Tu se jim je nudil strahovit prizor. Starka je ležala mrtva v luži krvi, z razklano lobanjo. Krog nje so gorela s petrolejem polita drva, vendar pa ne s premočnim plamenom, ker so bila mokra. Sprva so mislili, da je starka izvršila samoumor, pozneje pa so ugotovili, da gre za roparski umor. Osumili so nekega Sladoja, delavca v bližnjem rudniku ter ga aretirali skupno z njegovo ljubico, služkinjo Stojko Madičevno. Sladoj je dokazal svoj alibi, pač pa se to ni posrečilo Stoji, ki je priznala, da je ona umorila starko s sekuro in položila truplo na goreča drva. Pri njej so našli 5000 D.

Zmrznil je v noči na 19. marec ob cesti, ki pelje iz Trojan pri St. Gotardu, 23-letni Karel Smrkolj iz Učaka pri Trojanah. V nedeljo, dne 18. marca, je popival v St. Gotardu in ko se je zvečer vračal domov, je obležal ob cesti, kjer je vsled izrednega mraza v tem času zmrznil. Ko so ga naslednje jutro našli, je bil še pri življenju, toda vsaka pomoč je bila izključena; čez par ur je umrl. Pokojni je bil gluhonem, toda prav priden in izvrsten mizar.

Pretep. V Guštanju je na Jožefovo brez poselnih M. S. z nožem razparal trebuh kmetskemu fantu, p. d. Hrabrovem iz občine Kotlje, tako da so mu deloma izstopila čreva. Ranjenca so z rešilnim avtom prepeljali v bolnišnico v Slovenjgradec.

Priprost kmečki človek ponarejal 100-dinarske bankovce. V ljubljanski okolici so prijeli in zaprli kmeta Janeza Selana iz Suhega dola, ker je razpečeval po raznih gostilnah in trgovinah ponarejene 100-dinarske bankovce. Prijeti je skraja zvrčal křivdo na nekega Hrvata, češ, da mu je dal ta te bankovce, naj jih spravi v promet. Preiskava na Selanovem domu je dognala, da je priprosti kmet s trirazredno ljudskošolsko izobrazbo sam ponarejal bankovce. Pri hišni preiskavi so orožniki našli razne izredno spretno izdelane risbe, načrte in slike, ki jih je napravil Selan sam. Selan je imel v svojem domačem kraju že dalje časa sloves ne-prekosljivega risarja in slikarja. Dalje so dobili pri preiskavi veliko množino raznih barv, posebnovrstnega papirja in čopičev ter raznega slikarskega orodja, iz česar so sklepali, da je moral Selan bankovce sam ponarejati. Dne 22. t. m. je bil Selan ponovno in temeljito zaslišan pred preiskovalnim sodiščem. Mož je na koncu spoznal, da bo vsako izbegavanje resnice le njemu v škodo ter je priznal, da je bankovce res ponarejal. Selan sam